

LES RONDES DEL VI

Lletra: J. Soler Amigó

Música: J. Arnella

Intèrpret: Jaume Arnella i cors

No <u>v</u> agis a la mar	Fa
a encomanar les <u>p</u> enes,	Do
no <u>v</u> agis a la <u>m</u> ar,	La Rem
les <u>a</u> igües en van <u>p</u> enes.	Do Fa
Vora, vora del port	Fa
hi ha una vella <u>t</u> averna,	Do
<u>v</u> ora, vora del <u>p</u> ort	La Rem
un <u>b</u> ar de mala <u>m</u> ort.	Do Fa

<i>Tralarà, larà, larà,</i>	Sib
<i>tralarà, larà, larà.</i>	Do Fa

Una bóta de rom
i una altra d'aiguarent,
una bóta de rom
i molta olor de gent.
No siguis sol a beure
ni sol a rumiar,
no siguis sol a beure
que el vi et condemnarà.

El primer brindis va
per companys i companyes,
el segon anirà
pels qui els han crescut banyes.
El tercer, libació
a la salut dels pobres,
no és amb mala intenció
deixar al burgès les sobres.

Atents, amics, encara,
al següent got de vi
beneirem la mare
que a tots ens va parir.
La copa que fa cinc
pel gran pare Noè,
la copa que fa sis
pels diables del cafè.

Quan el sis serà buit
maleirem l'infern,
la copa que fa vuit
el clero i el govern.
El got de comiat
el cantarem tots junts,
el got de comiat
un rèquiem pels difunts.

ELS MACARRONS

Popular italiana

Adaptació: F. Baldelló

Intèrpret: Jaume Arnella i cors

Jo só un pobre desgraciat
sens família i sense llar. (*bis*)
Em vendria els meus calçons
per un plat de macarrons. (*bis*)

Mim Lam Mim
Si7 Mim
Lam Mim
Si7 Mim

Si vols ser un bon soldat
a la guerra has d'anar armat
i veuràs com dels canons
surten plats de macarrons.

Un minyó fingint-se greu
volia fer testament,
per haver dels seus patrons
un bon plat de macarrons.

Vaig conèixer un bon tinent
que canviava amb el sergent
la guerrera i els galons
per un plat de macarrons.

La cançó ja s'ha acabat
i em daré per ben pagat
si em doneu, oh companyons!
un bon plat de macarrons.

LA VALL DEL RIU VERMELL

Negro spritual

Adaptació: Joan Soler Amigó

Trobarem a faltar el teu somriure;
diu que ens deixes, te'n vas lluny d'aquí,
però el record de la vall on vas viure,
no l'esborra la pols del camí.

El teu front duu la llum de l'albada,
ja no el solquen dolors ni treballs,
i el vestit, amarat de rosada,
és vermell com el riu de la vall.

Quan arribis a dalt la carena,
mira el riu i la vall que has deixat
i aquest cor que ara guarda la pena,
tan amarga, del teu comiat.

BELLA CIAO

Popular italiana

Intèrpret: Jordi Batiste i cors

Questa mattina
mi sono alzato,
oh bella, ciao, bella, ciao,
bella ciao, ciao, ciao;

questa mattina
mi sono alzato
ed ho trovato l'invasor.

Mim

Lam

Mim

Si7 Mim

O partigiano,
portami via,
che mi sento di morir.

I se io muoio
o partigiano
tu mi devi seppellir.

E seppellire
lassú in montagna,
sotto l'ombra di un bel fior.

E le genti
che passeranno
mi diranno «oh che bel fior».

E questo è il fiore
del partigiano
morto per la libertà. (*bis*)

KUMBAIÀ

Negro Spiritual

Adaptació: Joan Boix

Intèrpret: Falsterbo Marí i cors

Kumbayà, Déu meu, Kumbayà.
Kumbayà, Déu meu, Kumbayà.
Kumbayà, Déu meu, Kumbayà.
Déu meu, Kumbayà.

Re Sol Re
Fa#m Sol La
Re Sol Re
Sol Re La Re

Algú està pregant, Kumbayà.
Algú està pregant, Kumbayà.
Algú està pregant, Kumbayà.
Déu meu, Kumbayà.

Algú està sofrint...

Algú està morint...

Algú està malalt...

Algú està afamat...

Algú està angoixat...

Algú està exiliat...

NO SEREM MOGUTS

Negro Spiritual

Adaptació: Xesco Boix

Intèrpret: Falsterbo Marí i cors

No serem, no serem moguts. Fa Sib Fa Do
No serem, no serem moguts. Fa
Igual que un pi Fa7 Sib
a prop de la ribera. Fa
No serem moguts Do Fa

Ens empara el sindicat; Fa
no serem, no serem moguts. Do
Ens empara el sindicat;
no serem, no serem moguts. Fa
Igual que un pi... Fa7 Sib

Lluitarem i aguantarem.

Del Nord i el Sud tots junts.

No serem, no serem moguts.

AI, ADÉU, CARA BONICA
Popular catalana.
Intèrprets: Falsterbo Marí

Ai, adéu, cara bonica, Sol
quin color de rosa tens, Do Re
a qui té color de rosa Do Sol
no li falten pretendents. Re Sol

Fadrinets de la muntanya, Sol
si no ho feu ja ho faré jo, Do Re
de posar la mà a la ploma Do Sol
per dictar-ne una cançó. Re Sol
D'un fadrí i d'una fadrina
que tots són d'un mateix temps,
ell la trobà tota sola
el matí de sant Mateu.

Que plorava i derramava
llàgrimes de sentiment.
«Doncs, perquè, cara bonica,
plores tant amargament?»
«Ai, del pare i de la mare

que no volen que ens casem.»
«No ploris, cara bonica,
que aviat ens casarem.

»Anirem a Barcelona,
on ningú no hi coneixem:
tu podràs fer de minyona
i jo de mosso de peu.
Dels diners de la soldada
gran botiga en pararem,
de pinyons i d'avellanes,
també d'arròs i fideus.

»Dels diners de les ganàncies
una casa ens comprarem,
una casa amb set finestres,
de balcons ja n'hi farem.
Farem una balconada
a la part de sol eixent
per prendre la soleiada
tots els dies de l'hivern.»

LA CRUEL GUERRA
Paul Stookey & Peter Yarrow
Adaptació: Ramon Casajoana
Intèrpret: Consol Casajoana

La <u>cruel</u> guerra <u>brama</u>	Sol Mim
<u>i ell</u> ha de <u>partir</u> ,	Lam Sim
jo no em <u>vull</u> quedar <u>sola</u>	Do Lam
de <u>dia</u> i de <u>nit</u> .	Sol Do Sol
No em <u>vull</u> quedar <u>sola</u> ,	Sol Mim
<u>això em</u> destrossa el <u>cor</u> ;	Lam Sim
deixa'm <u>venir</u> , <u>deixa'm</u> .	Do Lam
« <u>No</u> , <u>amor</u> meu, <u>no</u> .»	Sol Do Sol

Demà ja és diumenge,
l'altre has de partir,
el teu capità et crida
i et fan obeir.
El teu capità et crida,
això em destrossa el cor;

deixa'm venir, deixa'm.
«No, amor meu, no.»

Em tallaré les trenes,
d'home em vestiré,
seré el teu camarada
quan junts marxarem.
Seré el teu camarada,
ningú no ho sabrà;
deixa'm venir, deixa'm.
«No, amor meu, no.»

Oh estimat, escolta'm,
no siguis tan cruel;
t'estimo molt més
que tot el món junt.
T'estimo molt més,
tant que no ho se dir;
deixa'm venir, deixa'm.
«Sí, amor meu, sí.»

PUFF, EL DRAC MÀGIC
P. Yarrow–Lipton
Adaptació: Ramon Casajoana
Intèrpret: Ramon Casajoana i cors

*Puff era un drac màgic
que vivia al fons del mar
però sol s'avorria molt
i sortia a jugar. (bis)*

Sol Sim
Do Sol
Do Sol Mim
La7 Re7
La7 Re7 Sol

Hi havia un nen petit
que se l'estimava molt,
es trobaven a la platja
tot jugant de sol a sol.
Tots dos van preparar
un viatge molt llarg,
volien anar a veure món
tot travessant el mar. Oh!

Sol Sim
Do Sol
Do Sol Mim
La7 Re7
Sol Sim
Do Sol
Do Sol Mim
La7 Re7 Sol Re7

Puff era un drac màgic...

Quan hi havia tempesta
s'ho arreglaven molt bé,
enfilant-se a la cua d'en Puff
vigilava el vent.

Nobles, reis i prínceps
s'inclinaven al seu pas
i quan Puff els va fer un crit
els pirates van callar.

Puff era un drac màgic...

Els dracs viuen per sempre
però els nens es fan grans,
va conèixer altres jocs pel món
que li van agradar tant
que una nit molt gris i fosca
el nen el va deixar
i els brams de joia d'aquell drac
es van acabar.

Puff era un drac màgic...

Doblegant el seu llarg coll
el drac es va allunyar,
semblava que estava plovent
quan es va posar a plorar.
Tot sol, molt trist i moix,
el drac es va allunyar
i poc a poc, molt lentament,
se'n va tornar al fons del mar.

Puff era un drac màgic...

ESCOLTA-HO EN EL VENT

Bob Dylan

Adaptació: Ramon Casajoana

Intèrpret: Ramon Casajoana

Per quants carrers l'home haurà de passar
abans que se'l vulgui escoltar.
Digue'm quants mars li caldrà travessar

Do Fa Do
Fa Do Sol7
Do Fa Do

abans de poder descansar.
Fins quan les bombes hauran d'esclatar
abans que no en quedi cap.

Fa Sol
Do Fa Do
Fa Do

*Això, amic meu, tan sols ho sap el vent;
escolta la resposta dins el vent.*

Fa Sol7 Do Lam
Fa Sol Do

Quants cops haurà l'home de mirar amunt
per tal de poder veure el cel.
Quantes orelles haurà de tenir
abans de sentir plorar el món.
Quantes morts veurà al seu entorn
per saber que ha mort massa gent.

Això, amic meu...

Fins quan una roca podrà resistir
abans que se l'endugui el mar.
Quant temps un poble haurà de patir
per manca de llibertat.
Fins quan seguirà l'home girant el cap
per tal de no veure-hi clar.

Això, amic meu...

LA NOIA DEL PAÍS DEL NORD

Bob Dylan

Adaptació: Pau Riba

Intèrpret: Jordi Batiste

Si viatges pel bell nord glaçat
on el vent bat el cel fronterer,
dóna'm records a una noia d'allà,
fa temps que l'havia estimada.

La
Fa#m Mi La
Fa#m Mi La

Si hi ets quan hi ha tempestes de neu,
quan el riu gela i l'estiu se'n va,
mira'm si té un jersei prou calent
que l'abrigui dels crits que fa el vent.

Mira'm si els seus cabells són tan llargs,
si fan rius juganers sobre els pits,

mira'm si els seus cabells són tan llargs,
si els duu com sempre els he recordat.

No sé si encara em guarda un record;
jo per ella he pregat molt sovint
tant de nit en la meva foscor
com de dia en la meva claror.

Bé, si viatges pel bell nord glaçat
on el vent bat el cel fronterer,
dóna'm records a una noia d'allà,
fa temps que l'havia estimada.

ELS TEMPS ESTAN CANVIANT

Bob Dylan

Adaptació: Albert Batiste

Intèrpret: Oriol Tramvia

Acoste <u>u</u> -vos, bones <u>gents</u> ,	Sol Mim
vingue <u>u</u> d'on vingue <u>u</u> ,	Do Sol
vosaltres que us adone <u>u</u>	Sol Mim
que l' <u>aigua</u> va pujant,	Do Re
sabeu <u>bé</u> que aviat	Sol Mim
us podeu ofegar;	Do Sol
si creieu que val la <u>pena</u>	Sol Mim
la vida, i us <u>voleu salvar</u> ,	Do Re
apreneu a nedar aviat	Sol Sim
o us ofegareu	Do Re
perquè els <u>temps</u> estan canviant.	Sol Do Re Sol

Veniu escriptors i crítics
que creieu saber-ho tot,
cal tenir els ulls oberts
i canviar si canvia el món.
No correu tampoc massa,
la ruleta està girant,
ningú no pot saber
el lloc on parará.
Vigileu, qui perd avui
guanyarà segur demà,
perquè els temps estan canviant.

Veniu, ministres, diputats,
escolteu-me de grat,
deixeu lliures les portes,
no detureu pas ningú.
Atenció! Els endarrerits
són els que ho perdran tot;
deixeu el vostre vell camí,
ja no serveix: no sentiu
aquest vent que us trenca els vidres
i fa trontollar les parets?
És que els temps estan canviant.

Veniu pares i assenyats
de tot arreu del món,
no critiqueu, abans mireu
si porteu una bena als ulls.
Vostres fills i vostres filles
ja parlen diferent,
no poseu més obstacles
als nostres camins nous
pel sol fet que vosaltres
no podeu seguir el nostre pas,
perquè els temps estan canviant.

El camí ja és marcat
i els daus ja són tirats,
mireu que el que avui és lent
serà ràpid demà.
L'ordre s'ha capgirat
per la mateixa eterna llei
per la qual el present d'avui
serà el passat demà,
i el que avui és el primer
serà l'últim d'arribar,
perquè els temps estan canviant.

i em poso a plorar.
Dic: Adéu, vila;
dic: adéu, nina,
tu n'ets la causa
que me'n tinc d'anar.

Jo en vaig i en vinc...

LES POMETES
Popular catalana
Intèrprets: Pau i Jordi i cors

Nou pom <u>e</u> tes té el pomer,	Do
de nou, <u>u</u> na, de nou, <u>u</u> na;	Sol Do
nou pometes té el pomer	
de nou, <u>u</u> na ne caigu <u>e</u> .	Sol Do
<i>Si mireu el vent d'on ve,</i>	Do
<i>veureu el pomer com dansa;</i>	Sol7 Do
<i>si mireu el vent d'on ve,</i>	
<i>veureu <u>com</u> dansa el p<u>om</u>er.</i>	Sol7 Do

Vuit pometes...
Set pometes...
Sis...
Cinc...
Quatre...
Tres...
Dues...
Una..
Cap pometa té el pomer.

IRENE
Popular nord-americana
Adaptació: Joan Soler Amigó
Intèrprets: Jordi Roure i Els Baldufa

<i>Adéu, Irene. Adéu, adéu.</i>	Sol Re Sol
<i>Adéu, Irene, bona nit,</i>	Sol7 Do
<i>somniant jo et besaré.</i>	Re Sol

<i>Vaig demanar-la als seus p<u>ar</u>es,</i>	Sol Re
---	--------

«sou massa joves», van dir.
Jo sé que prou me l'estimo
i que ella m'estima a mi.

Sol
Do
Re Sol

Adéu, Irene...

El capellà va casar-nos
ben d'hora, de bon matí;
aquell foc no durà gaire:
un feix verd no fa caliu.

Nits al camp, nits a dispesa,
són tristes totes les nits;
se m'encomana una dèria:
llençar-me de cap al riu.

No he deixat de pensar en ella,
no sé si ella pensa en mi;
si algun dia m'oblidava
no voldré sinó morir.

DUNLAI

Popular txeca

Adaptació J- Mª Andreu

Intèrprets: Jordi Roure i Els Baldufes

A trenta anys i un dia Sol
varen condemnar-me Re7
perquè un policia
va trobar-me una arma. Sol

Dunlai, dunlai, dunlai, Sol
dunlai, dunlailà. Re7
Dunlai, dunlai, dunlai.
A mi rai! Sol

Per bona conducta,
per no fer tabola,
m'han tret del reducte
d'aquella garjola.

Dunlai, dunlai, dunlai...

Vaig a una altra terra
i no puc queixar-me.
He d'anar a la guerra.
Torno a tenir una arma.

Dunlai, dunlai, dunlai...